

Nr 23.

Ankom till riksdagens kansli den 11 mars 1932 kl. 11 f. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 4 § förordningen den 4 oktober 1929 (nr 307) angående tullrestitution.

I en den 12 februari 1932 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 167, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande, vid propositionen fogade

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 4 § förordningen den 4 oktober 1929 (nr 307) angående tullrestitution.

Häriigenom förordnas, att 4 § förordningen den 4 oktober 1929 angående tullrestitution skall erhålla följande ändrade lydelse:

4 §.

Idkare av kvarnrörelse äger att vid utförsel av vid kvarnen framställt mjöl av enbart råg eller vete samt gryn av enbart vete åtnjuta restitution av tull (*kvarnindustrirestitution*) för en motsvarande myckenhet omalen spannmål av samma slag, vilken inom sex månader före utförseln av honom införts från utlandet, såvida utförselvaran uttagits inom de procenttal, som angivas för någon av här nedan upptagna utbytesklasser av dylika förmalningsprodukter, nämligen:

	rågmjöl		
1:a klassen	0	till och med 60	procent,
2:a »	över 60	» » »	66 ² / ₃ »
3:e »	0	» » »	66 ² / ₃ »
4:e »	0	» » »	100 »

vetemjöl och vetegryn

1:a klassen	0 till och med 45 procent,
2:a »	över 45 » » » 70 »
3:e »	» 70 » » » 75 »
4:e »	0 » » » 70 »
5:e »	0 » » » 75 »

Vid beräkning av kvarnindustrirestitution skola 100 kilogram av utförelselvaran anses motsvara:

i fråga om rågmjöl av 1:a utbytesklassen	155.55 kilogram råg,
» » » » 2:a »	100 » »
» » » » 3:e »	150 » »
» » » » 4:e »	100 » »
» » » {vetemjöl eller vetegryn} » 1:a »	147.22 » vete,
» » » » 2:a »	115 » »
» » » » 3:e »	100 » »
» » » » 4:e »	135.70 » »
» » » » 5:e »	133.33 » »

Provtyper å ifrågavarande förmalningsprodukter, med undantag för rågmjöl av 4:e utbytesklassen, skola varje års höst fastställas av en kommission, bestående av tre personer, utsedda två av Konungen och en av sammanslutning av kvarnägare. Vid provtypernas fastställande iakttages, att varje typ skall omfatta hela utbytet från och med lägsta till och med högsta utvinningsprocent. Provtyperna skola lända till efterrättelse under ett år, räknat från och med den 15 november, eller, därest icke nya provtyper inom denna tids utgång hunnit tillställas vederbörande tullanstalter, intill dess sådant skett. På prövning av Konungen ankommer, huruvida, i händelse kommissionens beslut icke varit enhälligt, de av flertalet ledamöter inom kommissionen fastställda provtyperna böra bliva gällande.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1933.

Propositionen. Till omförmälda statsrådsprotokoll har föredragande departementschefen till en början redogjort för gällande bestämmelser rörande kvarnindustrirestitution, vilka återfinnas i det nu till ändring föreslagna författningsrummet. Departementschefen har vidare lämnat en redogörelse för de framställningar, som föranlett ändringsförslaget, nämligen från Skånes handelskammare om införande i nämnda författningsrum av en utbytesklass för fullt utmalen spannmål, och då i första hand råg, samt

från mjöltypskommissionen om införande i samnra författningsrum av en ny utbytesklass för vetemjöl från 0 till och med 70 procent ävensom för de yttranden över framställningarna, som till Kungl. Maj:t inkommit.

För egen del har departementschefen anført följande:

»Vad först angår frågan om införande i 4 § tullrestitutionsförordningen av en utbytesklass för sammalet rågmjöl torde, såsom mjöltypskommissionen framhållit, anledningen till att en sådan utbytesklass icke kom att inflyta i nämnda författningsrum närmast hava varit svårigheten att utöva effektiv kontroll över att mjölet icke uppblandades med kli. Då kvarindustrien icke, på sätt kommerskollegium och lantbruksstyrelsen ifrågasatt, kan tillerkännas rätt till allmän industrirestitution enligt 2 § nämnda förordning (se regeringsrättens utslag den 8 januari 1932 på besvär av aktiebolaget Saltsjöqvarn över beslut av generaltullstyrelsen den 14 mars 1931), föreligger med nu gällande bestämmelser ingen möjlighet för denna industri att erhålla restitution av erlagd tull vid utförsel av sammalet rågmjöl. Genom inrättande av en särskild utbytesklass för fullt utmalen råg skulle emellertid kvarnindustriens möjligheter att med ekonomiskt förmånligt resultat utföra sådant mjöl avsevärt förbättras. Då det av mjöltypskommissionen förordade systemet för kontroll av utförselvarans beskaffenhet torde vara fullt betryggande, synes icke något hinder föreligga att tillmötesgå Skånes handelskammars av samtliga i ärendet hörda myndigheter och sammanslutningar tillstyrkta framställning i denna del. Jag föreslår således, att för möjliggörande av tullrestitution beträffande sammalet rågmjöl i nyssberörda författningsrum införas en ny utbytesklass, vilken, såsom de i ärendet hörda ämbetsverken föreslagit, torde böra omfatta ett utbyte av från 0 till och med 100 procent. Vad beträffar vetemjöl och vetegryn finner jag, i likhet med ämbetsverken, något behov av en motsvarande utbytesklass icke föreligga. Vid beräkning av kvarnindustrirestitution torde 100 kilogram rågmjöl, hänförligt till den föreslagna nya utbytesklassen, böra motsvara samma kvantitet omalen råg.

De kontrollföreskrifter, som erfordras i anledning av ifrågakomma utbytesklass, torde, såsom ämbetsverken framhållit, lämpligen erhålla plats i den av Kungl. Maj:t med stöd av 13 § tullrestitutionsförordningen utfärdade kungörelsen den 4 oktober 1929 (nr 308) med tillämpningföreskrifter till nämnda förordning. Därest den av mig nu föreslagna ändringen i samma förordning vinner statsmakternas gillande, torde jag framdeles få underställa Kungl. Maj:ts prövning frågan om därav föranledda ändringar i nyssnämnda kungörelse.

I fråga om mjöltypskommissionens av ämbetsverken tillstyrkta förslag till införande av en ny utbytesklass för vetemjöl, uttaget från 0 till och med 70 procent, anser jag mig med hänsyn till vad mjöltypskommissionen anført böra förorda jämväl berörda förslag. Såsom kommissionen framhållit, torde vid beräkning av kvarnindustrirestitution 100

kilogram vetemjöl av denna utbytesklass böra motsvara 135.70 kilogram vete.»

Beträffande den i ärendet i övrigt förebragta utredningen får utskottet hänvisa till omförmälda statsrådsprotokoll.

Utskottet.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot det föreliggande författningsförslaget, får hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 167, antaga det med propositionen framlagda förslaget till förordning om ändrad lydelse av 4 § förordningen den 4 oktober 1929 (nr 307) angående tullrestitution.

Stockholm den 11 mars 1932.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Nilsson i Kristianstad, Örne, Boman, Bergman, Björnsson, Åström, Jönsson i Slätåker, Jönsson i Boa, Lövgren i Nyborg, Nylander i Stockholm*, Olsson i Ramsta, Björklund, Lithander, Olsson i Gävle, Forssberg, Andersson i Boda, Hjalmarsson, Ericson i Boxholm, Heiding och Svedberg.

* Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.